

РЕШЕНИЕ

№ 3776

гр. София, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 31.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10442** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял III, Глава X, Раздел I от АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване.

Образувано по жалба на Д. Г. Д. от [населено място] [улица] срещу Решение №Ц2153-21-55/23.09.2020г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му и е потвърдено разпореждане №470810/43 от 12.06.2020г. на длъжностно лице ПО при ТП-НОИ-С.-град с което е разпоредено от пенсията на Д.Д., да се удържа сума в размер на 207.92 лв. месечно, до окончателното погасяване на задължението от главница и лихва/към 12.06.2020г./ от 10073,84 лв.

Жалбоподателят счита решението е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие на материално-правните разпоредби на КСО.В о.с.з. проц. представител на жалбоподателят адв.Я. навежда доводи, че по аргумент от разпоредбите на КСО, за да се предприеме прихващане на дължими парични суми е необходимо да е налице влязло в сила разпореждане за тяхното възстановяване.

Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град, чрез процесуалния си представител юр.к.Д.В. изразява становище, че жалбата е неоснователна. Поддържат се фактическите констатации и правните изводи, изложени в оспореното решение. Искане за жалбата да бъде отхвърлена, като се присъди съответно юрисконсултско възнаграждение. Депозира писмени бележки в

срок.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото, становищата на страните и в рамките на задължителната проверка по чл. 168 от АПК, административният съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 1, от КСО, решението на ръководителя на териториалното поделение на НОИ може да се обжалва в 14/четирнадесет/-дневен срок от получаването му, пред административния съд. В настоящия случай, оспореното решение е получено лично от Д. Г. Д., на 30.09.2020г. Жалбата е депозирана на датата 14.10.2020г./видно от печата на пощенското клеймо/, чрез административния орган, чийто акт се оспорва. От това следва, че е спазен предвидения в чл. 118, ал. 1 КСО, респ. в чл. 149, ал. 1 от АПК, 14/четирнадесет/-дневен срок за оспорването на акта. Ето защо съдът счита, че така подадената жалба е допустима - подадена е в срок, в предвидената от закона писмена форма и от лице - надлежна страна, която е адресат на акта, с който се засягат негови законни права и интереси.

Със заявление №2113-21-7555 от 01.10.2018г. Д. Г. Д. е поискал да му бъде отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст. С Разпореждане №[ЕГН]/1 от 26.11.2018г. исканата лична пенсия за ОСВ е била отпусната на основание чл.68, ал.3 от КСО, считано от 01.10.2018 г. С уведомително писмо изх.№1029-21-4185#11/31.07.2019г. на директора на Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ и във връзка с писмо №1029-21-4185#5/17.07.2019г. на Дирекция „О.“ при ЦУ на НОИ е изпратен списък на лицата със заличени данни по чл.5.ал.4.т.1 от КСО на изброените осигурители за предприемане на действия по компетентност до директора на Дирекция „Пенсии“. По повод на същото е постановено разпореждане №[ЕГН]/2 от 13.08.2019г. на длъжностното лице по „ПО“ във връзка с писмо №1021-21-4185#5/17.07.2019г. на Дирекция „О.“ при ЦУ на НОИ и заличаване на данни от осигурители [фирма] и [фирма]. С последното е изменена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Д. Г. Д. на основание чл.99, ал.1, т.2, буква „д“ от КСО считано от 01.10.2018г., след като е изключен осигурителен стаж при тези осигурители, който е бил зачетен при отпускане на пенсията му и определена месечна сума за изплащане от 585,06 лева. В мотивите на разпореждането е посочено, че надвзетата пенсия следва да се събере от лицето на основание чл.114, ал.1 от КСО. След получаването му Д. Г. Д. на 17.10.2019г. с банков превод е възстановил неоснователно изплатената пенсия в размер на 826,22 лева. С уведомително писмо изх.№Ц1029-21-1470/29.05.2020г. на Началник на отдел „ФСД“ до директора на Дирекция „Пенсии“ е постъпило разпореждане №РВ-3-21-00693456/19.12.2019г. на ръководител на контрола по разходите на Държавното обществено осигуряване /ДОО/, с което на основание чл.114, ал.2, т.2 и чл.114, ал.3 от КСО е постановено Д. Г. Д. да възстанови добросъвестно получените парични обезщетения поради общо заболяване, парични обезщетения при нетрудова злополука за периода от 15.08.2016г. до 10.11.2017г. в размер на 9780,41 лева. С оглед установеното по основание и размер задължение към ДОО, на основание чл.114. ал.5

от КСО е издадено Разпореждане №470810/43 от 12.06.2020г. на длъжностно лице по „ПО" обжалвано в настоящото производство за извършване на прихващане на вземането на ДОО представляващо добросъвестно получените парични обезщетения поради общо заболяване, парични обезщетения при нетрудова злополука за периода от 15.08.2016г. до 10.11.2017г. в размер общо на 10073,84 лева,от които 9780,41 лева главница и 293,43 лева лихва /към 12.06.2020г./, с вземане на лицето от ДОО, представляващо лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Разпореждането е изпратено по пощата на адреса в [населено място] - 1373, [улица] получено на 20.06.2020г.С писмо изх.№1029-21-2381/29.06.2020г.Д. Д. е бил уведомен, че е наложена от месец юли 2020г. месечна удържка от пенсията определена в размер на 207,92 лв.Указано е, че разпореждането подлежи на доброволно изпълнение в четиринадесет дневен срок от връчването му, като при отказ за доброволно изпълнение, сумата (главница и лихви) подлежи на прихващане от изискуеми вземания на лицето от държавното обществено осигуряване.Разпореждане №РВ-3-21-00693456/19.12.2019г. е обжалвано по административен ред и е потвърдено с Решение на Директора на ТП на НОИ, С.-град № 1040-21-255/02.03.2020г.Съответно, Д.Д. е оспорил административния акт по съдебен ред, като с Решение № 1477 от 08.03.2022г.,постановено по адм. дело №10591 по описа на Административен съд София – град за 2020г., е отхвърлил жалбата. От страна на Д.Д. е подадена касационна жалба срещу съдебния акт до Върховния административен съд,като делото е изпратено на 20.05.2022г. до ВАС.Към настоящият момент производството по обжалване на Разпореждане №РВ-3-21-00693456/19.12.2019г. на ръководител на контрола по разходите на Държавното обществено осигуряване не е приключило.В този хронологичен порядък е издадено процесното Разпореждане №470810/43 от 12.06.2020г. на длъжностно лице по „ПО", с което,въз основа на установените с Разпореждане №РВ-3-21-00693456/19.12.2019г. недобросъвестно получени от Д.Д. суми в размер на в размер общо на 10073,84 лева,от които 9780,41 лева главница и 293,43 лева лихва /към 12.06.2020г./, да се удържа сума в размер на 207,92 лв месечно,както и дължимата лихва до окончателното погасяване на задължението.Разпореждането е обжалвано по административен ред и е потвърдено изцяло с Решение №Ц2153-21-55/23.09.2020г. на Директора на ТП на НОИ С.-град.Посочено е, че размерът на пенсията на Д.Д. попада в диапазона от 500,01лв. до 700,00лв. месечно, поради което по отношение размера на удържката е приложена разпоредбата на чл. 114а, ал. 3, т. 4 от КСО, като тя е определена в размер на една трета от получаваната пенсия.

При така установената фактическа обстановка и като обсъди поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени доказателства и доводите на страните, Административен съд– София-град направи следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, при извършване на служебната проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, съдът следва да провери дали същият е издаден от компетентен орган, в законосъобразна форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона. По отношение компетентността на органа, издал административния акт, предмет на настоящия съдебен контрол, съдът приема

следното:

Според чл. 114, ал. 1 и ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване, недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113 от КСО, като за възстановяване на сумите по ал. 1 и 2 длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването му. В тези случаи не се съставя ревизионен акт за начет по чл. 110, ал. 1. Разпорежданията се връчват на лицата по реда на чл. 110, ал. 4. Разпореждането по чл. 114, ал. 3 от КСО е изпълнително основание, което е изрично предвидено в чл. 209, ал. 2, т. 7 от ДОПК, според който, принудително изпълнение се предприема въз основа на разпореждане за събиране на суми, издадено от органите на Националния осигурителен институт, независимо дали е обжалвано. Такова в случая е Разпореждане №РВ-3-21-00693456/19.12.2019г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО в Териториално поделение на НОИ, С.-град. То е издадено на годно правно основание от снабдения с правомощията за това административен орган.

Съответно, според чл. 114, ал. 5 от КСО, дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението. В случая, Разпореждане №РВ-3-21-00693456/19.12.2019г. е редовно съобщено на жалбоподателят, както и за възможността да изпълни доброволно задължението си в 14-дневен срок. Не е спорно, че от страна на Д. Д. не са предприети действия по доброволно изпълнение на задължението.

Според чл. 117а, ал. 1 от КСО, обжалването на разпорежданията по чл. 114 и чл. 117, ал. 1, т. 2 не спира изпълнението им. Поради което Разпореждане №РВ-3-21-00693456/19.12.2019г. е годно изпълнително основание независимо, че е обжалвано и не е влезнало в сила. По делото не се твърди и не се установява, изпълнението на Разпореждане №РВ-3-21-00693456/19.12.2019г. да е спряно при условията и по реда на чл. 117а, ал. 2 от КСО. Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 5 от КСО, дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от КСО. Тоест, неприложим е редът по чл. 213, ал. 1, т. 5 от ДОПК, според който принудителното изпълнение се насочва върху цялото имущество на длъжника, с изключение на трудовото възнаграждение, обезщетението по трудово правоотношение, пенсията или стипендията - в размер до 250 лв. месечно. Принудителното изпълнение в случая, следва да бъде съобразено с правилото

на чл. 114а, ал. 1 от КСО, според което върху паричните обезщетения и помощите, изплащани по този кодекс, не могат да се налагат запори по реда на Гражданския процесуален кодекс и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или да се извършват други удръжки освен за задължения към държавното обществено осигуряване и за задължения за издръжка, както и при прихващане на суми по реда на чл. 114, ал. 5 от КСО. Съответно приложими са и правилата по чл. 114а, ал. 3 от КСО, според които, удръжките от пенсии за възстановяване на неоснователно получени суми за осигурителни плащания са в следните размери:

1. когато пенсионерът получава до 300,00 лв. месечно – една седма част;
2. когато пенсионерът получава от 300,01 до 400,00 лв. месечно – една шеста част;
3. когато пенсионерът получава от 400,01 до 500,00 лв. месечно – една пета част;
4. когато пенсионерът получава от 500,01 до 700,00 лв. месечно – една трета част;
5. когато пенсионерът получава над 700,01 лв. месечно – една втора част.

В конкретния казус е приложена хипотезата по чл. 114а, ал. 3 от КСО, като е постановено прихващането да се извършва с 1/3 част от дължимата на Д. Д. пенсия. От страна на жалбоподателя не се заявиха и не се установиха конкретни данни, които да налагат извод, че предприетите от административния орган действия са в противоречие с цитираните изисквания на закона. Правилно е бил определен и размерът на месечната удръжка- 207.92 лв., изчислен по реда на чл.114а, ал.3 от КСО, като $1/3$ от месечната сума за изплащане включваща личната пенсия за ОСВ и добавка по чл.84 от КСО. $623,76 \text{ лв.} : 3 = 207,92 \text{ /}$.

При така изяснената фактическа и правна страна на спора настоящият състав счита, че атакуваното Решение №Ц2153-21-55/23.09.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата на Д. Г. Д. и е потвърдено Разпореждане №470810/43 от 12.06.2020г. на длъжностно лице ПО е правилно и законосъобразно, постановено е при спазване на процесуалните и материалните разпоредби по социалното осигуряване поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

За разноските :

С оглед констатираната неоснователност на жалбата, на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, съдът при условията на чл. 172, ал. 2 АПК във вр. с чл. 118, ал. 2 КСО,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Г. Д. от [населено място], [улица], №151 срещу Решение №Ц2153-21-55/23.09.2020г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата на Д. Г. Д. и е потвърдено Разпореждане №470810/43 от 12.06.2020г. на длъжностно лице ПО при ТП-НОИ-С.-град, съответно с което е разпоредено от пенсията на Д.Д., считано от 12.06.2020г., да се удържа сума в размер на 207,92 лв. месечно, до окончателното погасяване на задължението.

ОСЪЖДА Д. Г. Д. [ЕГН] от [населено място] 1373, [улица], №151, да заплати на ТП-НОИ-С.-град, сумата от 100,00 лв. (сто лева) юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховният административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните.

съдия :